

schynt uitgeblazen te zyn, een premie van veertien duizend gulden voor den ontdekker van desselfs Schryver gesteld; maar men heeft 'er mede gebadineert; het andermaal herdrukt en op nieuw verspreidt. Kan de boosheid hooger gaan? Ja nog hooger! Ze heeft eerst haar uiterste toppunt bereikt, sedert de Post van den Nederrhyn . . . wiens drukker zig niet verbergt, de hardiesse gehad heeft om, ten trots van den Souverain, en onder het oog van zyn Magistraat, het helsche Libel aan te halen, zyn laster tegen den Stadhouder, daarmede te bevestigen, en den afschuwelyken Maker van het zelve een Waardig Schryver te noemen. Zal de nakomelingschap het kunnen gelooven?»

Zoo was het oordeel van prof. P. Hofstede, reeds in 1747 een groot ijveraar voor het huis van Oranje, (getuige zijne «Dichtbloemen op het graf van Friso») en een van de heftigste bestrijders van den Groninger Hoogleeraar van der Marck, maar uitmuntende in wetenschap en kennis. Reeds vroeger hoorden wij hem een niet zeer gunstig oordeel uitspreken over de Leeuw, een der deelhebbers aan het complot, en dat dit niet malsch kon zijn, is te begrijpen van een man, die van de Patriotten in 't algemeen verklaarde: «Het gaat thans, korte gebeden, korte predicatien, maar lang in 't koffyhuis, lang in de herberg, lang in de bordeelen en eeuwig in de hel».

Ook in zijn Tweede Apologie bl. 208 komt hij nog eens op het «krachtig libel» terug.

Met hem waren er nog enkelen, die hun gevoelens over het verschenen pamflet door den druk bekend maakten.

Het ligt echter buiten het bestek van mijn opstel, alle, soms zeer karakteristieke, uitdrukkingen, die echter voor de geschiedenis van den nadruk van geen belang zijn, en door mij in verscheiden vlugschriften van dien tijd gevonden, mede te deelen. Voor hen, die er belang in